такъвъ силенъ артилерийски и пехотенъ огънь, че движението му напредъ бѣ въ скоро време спрѣно. Въ всѣки случай 2/18-а дружина (майоръ Радковъ) бѣ успѣла да заеме вече висотата северно отъ с. Божевци. Въ сѫщото време 4/20-а дружина (майоръ Кѫсевъ) бѣ стигнала на около хиляда крачки отъ сръбскитѣ окопи на висотата източно отъ с. Раяновци, а 1/18-а — още по-близо, по склона на хребета южно отъ сѫщото село.

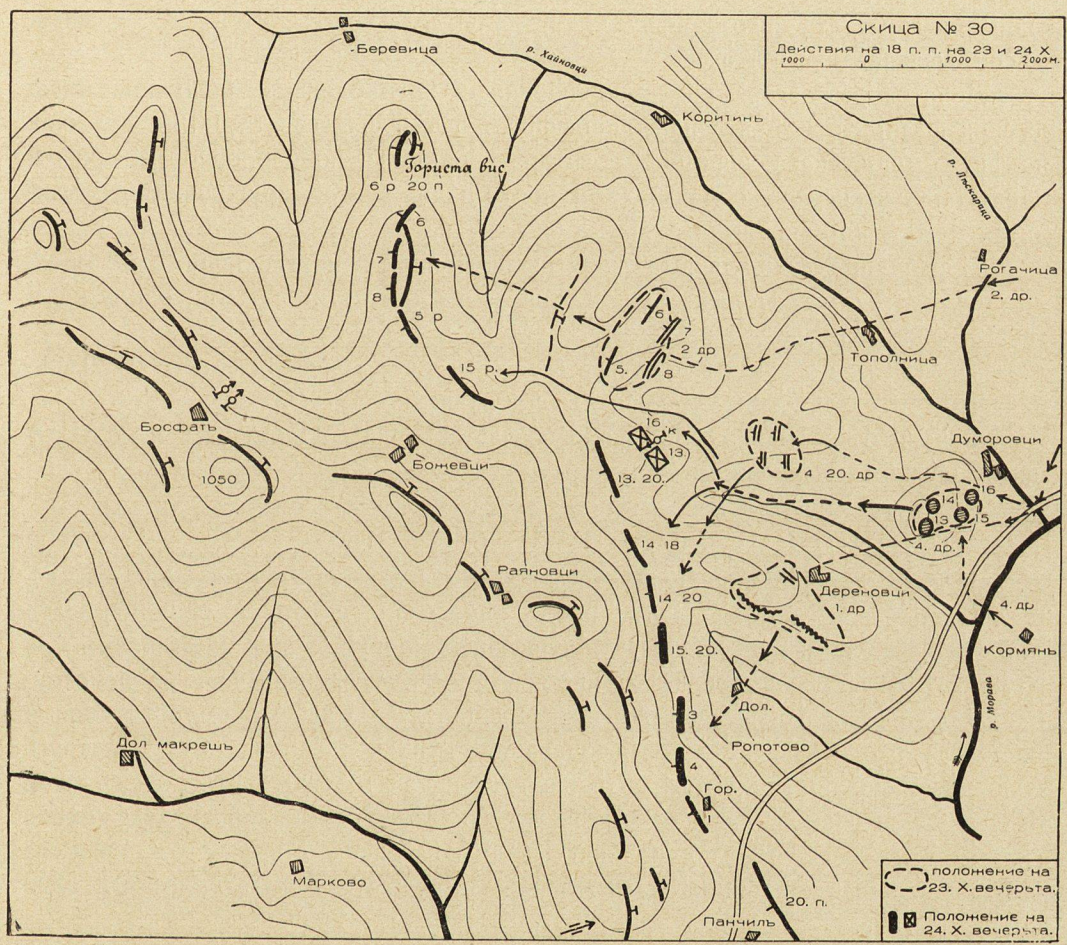

Притиснати отъ силния неприятелски огънь, дружинитѣ не можаха да направятъ повече нито една крачка. Къмъ 10 часа противникътъ премина въ настѫпление. Особено силно той наблегна върху лѣвия флангъ на 2/18-а дружина, южно отъ който — до 4/20-а дружина — имаше голѣма незаета междина. Боятъ бързо се разпали, и 2/18-а дружина, въпрѣки мѫжественото държане на всички нейни чинове, трѣбваше да бѫде подкрепена съ часть отъ резервитѣ, а задържането на неприятелския напоръ въ този участъкъ на бойното поле бѣше извънредно важно. Поради това, щомъ командирътъ на полка видѣ, че положението на 2/18-а дружина се отежни, незабавно тласна